

alligevel har været af den Natur, at Digernes Bestaaen er blevet opretholdt, og Digerne har derved været et Værn mod Oversvømmelser.

Vi ved jo alle, at vi fik Digeloven af 1874 som Følge af den store Stormflod i Begyndelsen af 70erne, og paa samme Maade er det Lovforslag, som nu ligger paa Tingets Bord, et Resultat af de store Oversvømmelser i Slutningen af 1921 og Begyndelsen af 1922. Den nedsatte Stormflodskommission har haft en Masse Sager vedrørende disse Oversvømmelser til Behandling, bl. a. 36 Havnesager og 108 Sager vedrørende Dæmninger og Diger. Det er store Arealer, der her er Tale om, op til 10 000 ha er blevet oversvømmet. Udvalget har regnet ud, at de anrettede Skader kan anslaaes til 2 317 173 Kr., og at Statens Bidrag til Udbedringen af disse Skader vil andrage 1 329 732 Kr. Det er saaledes betydelige Beløb, der her er Tale om, og det er da ganske naturligt, at man søger at finde Udvej til at hindre saadanne store Udgifter i Fremtiden. For øvrigt var Ødelæggelserne saa faretruende ved den sidste Stormflod, at selv Menneskeliv var i Fare.

Som jeg allerede har nævnt, bygger Lovforslaget paa Digeloven, idet Digelovens § 6 i nogen Grad har været Lovens Forbillede. Ganske vist er den her udformet til to Paragraffer, men § 6 danner Grundlaget for Lovforslagets væsentligste Indhold. I Digeloven benyttes Ordet „Diger“, medens man ved det nye Ord „Kystsikringsanlæg“ faar et Ord, der dækker over langt flere Forhold og langt flere Sikringsarbejder, end der forstaas ved Ordet „Diger“. Ved netop at bruge dette Ord „Kystsikringsanlæg“ faar man skabt en Mulighed for, at der kan anlægges forskellige Værker til Beskyttelse af Kysterne.

Jeg skal med disse Ord paa mit Partis og egne Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og til Ophøjelse til Lov, idet jeg tror, at vort Land vil være veltjent med at faa en saadan Lov, der i Tide kan sikre mod de Ødelæggelser, man nu er udsat for.

Dækker: Det er min Overbevisning, at en Lov som den, der her tilsigtes, er nødvendig, en Lov, hvorved det gøres muligt at foretage en samlet Planlægning af Kystsikringsanlæg. Saadan som Lovgivningen nu er paa dette Omraade, sker Foranstaltningerne stykkevis, der bliver ingen samlet Plan i Anlægene. Det har vist sig adskillige Gange, at Havet er kommet ind paa de

Steder, hvor man ikke har anlagt Kystsikringsanlæg eller Diger, og derved bagfra har angrebet de Beskyttelsesværker, der var etableret, hvorved disse er blevet fuldstændig ødelagt.

Jeg kan paa det bedste anbefale Lovforslaget til hurtigt Fremme. Det er efter min Mening meget vel motiveret i de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger, og jeg skal tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale det til hurtigt Fremme.

Holdgaard: Som allerede nævnt er Anledningen til Fremsættelsen af dette Lovforslag en Indstilling fra Stormskadeudvalget af 1921. Jeg er enig med de ærede Talere, der har udtalt, at den Begrundelse, Udvalget har givet, er meget vægtig, og at den kan man ikke komme udenom. En Del af denne Indstilling er jo optrykt i Bemærkningerne til Lovforslaget. Men ikke den hele. Der er f. Eks. udeladt et Stykke af Indstillingen, i hvilket Udvalget udtaler, at i mange Tilfælde vil det derhos sikkert vise sig forsvarligt, at Staten bidrager til Bestridelse af Anlægsudgifterne. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister for offentlige Arbejder, hvorfor dette Stykke er udeladt i Bemærkningerne, om det er, fordi Ministeren ikke er enig med Udvalget i den anførte Betragtning, eller hvad Grunden er til Udeladelsen. Jeg maa sige, jeg er enig med Udvalget i, at det sikkert i adskillige Tilfælde vil vise sig ligefrem paa krævet, at Stat og Kommune træder hjælpende til ved saadanne Anlægs Udførelse. Selvfølgelig er vi fra vor Side enige i, at nogle enkelte Personer ikke med Virkning bør kunne modsætte sig Udførelsen af Kystsikringsanlæg, naar saadanne skønnes nødvendige, men det kan ogsaa tænkes, at der er Beboere, hvis økonomiske Forhold og hele Stilling er af saadan Beskaffenhed, at Deltagelsen i Anlægene til Dels vil kunne ruinere dem. Derfor er jeg enig med Udvalget i den Betragtning, at det vil være ønskeligt og rigtigt, at Staten i visse Tilfælde træder hjælpende til.

Det blev sagt før, at Loven til Dels bygger paa Digeloven af 10. April 1874. Det er for saa vidt rigtigt, som der jo er henvist til, at Landvæsenskommissionen kan benytte sig af denne Lov i saa stor Udstrækning, som Kommissionen skønner rigtigt. Og der er tillige en Bestemmelse i Digeloven om, at naar Stat eller Sognekommune yder mindst en Trediedel af Anlægsomkostningerne, kan det hertil fornødne Materiale tages udenfor de Ejendomme, der vil blive beskyttet. Men jeg ønsker, som sagt, at høre